

Mihin Ollaan Menossa

SUUREEN KOKONAISUUTEEN katsoen on kapitalistinen maailma aivan järjestymätön. Erillisinä ja tietoisessa yhteydessä olematta syntyvät vielä nykyäänkin erinäiset tuotantolaitokset ja tuotannon alat ja joskin ne sisäisesti ovat hyvinkin tiukan järjestelmän alaisia heti syntyessään, ovat ne keskinäisissä suhteissa, maailman markkinoilla anarkian, sattumien ja ainaisen taistelun vallassa. Pulmat toinen toistaan vaikeampina nousevat sitä suurempina kapitalistisen maailman helmasta, mitä suuremmiksi johtavat teollisuuksia ja tuotantoa vallitsevat yhtymät kehittyvät.

PARHAILLAAN kiinnittää kapitalistinen maailma suurta huomiota kahden mahtavimman valtaryhmän väliseen kiistaan maailman markkinoista. Ne ovat Amerika ja Englanti. Kansan sokeisemiseksi sekotetaan näiden valtaryhmien väliseen kiistaan poliittisia ja kansallisia kysymyksiä, vaikka kaiken ristiriitaisuuden perusteena ovat puhtaasti taloudelliset edut, yksinkertaisesti sanoen maailman markkinat. Englanti on joutunut häviön puolelle, Amerika voittaa. Se on hiljaista kamppailua, joka voi johtaa vain kapitalististen valtaryhmien välisen pulmien tavanmukaiseen ratkaisuun — sotaan.

Että kysymyksessä todella ovat vakavat markkinapulmat, sitä todistavat viimeisimmät tilastot näiden kahden jättiläisen välisen maailmankaupan suhteista. Englannilta vähenee markkinat jo omissa alus- ja suojelusmaissaankin, puhumattakaan muista maista. Ei ole vielä kauan siitä kuin Englanti oli maailman kaupassa ensimmäinen. Nyt sitä asemaa hoitelee Yhdysvallat, pyrkien jo tunkeutumaan sellaisiin maihin, joissa Englannin maailmankaupan kulmakivet sijaitsee. Esimerkiksi sopii Intia, jonka ulkomaakaupasta Englanti vielä v. 1913 teki 64 pros., tehden nyt vain 47 pros. Samalla kertaa Intian ulkomaakauppa on kasvanut, mutta se on luisunut muille ryhmille. Yhdysvaltain osalle v. 1913 tuli Intian ulkomaakaupasta vain 2 pros., nyt tullen 8, Ranskan ja Saksan osat ovat niinkään kasvaneet. Etelä-Afrikan sisääntuonnista v. 1913 oli 56 pros. Englannista ja vain noin 8 Yh-

dysvalloista. Nykyään on Englannin osa 41 pros. ja Yhdysvaltain 15.

Amerika — Australia

Edelleen osoitetaan tilastoissa, että selaisessa maassa kuin Australiassa, jossa Englannin vienti muodoti 52 pros. v. 1913 ja Yhdysvaltain vienti vain 14 pros. koko maan sisääntuonnista, oli suhde v. 1927 muuttunut siten, että Englannin osuus oli 40 pros. ja Yhdysvaltain jo 25 pros. Meksikon sisääntuonnista oli Yhdysvalloista 50 pros. ja Englannista 14, josta Englanti on pudonnut 8:aan ja Yhdysvallat nousut 70:een. Kiinassa, lukuunottamatta Hongkongia, on Englanti pudonnut 35

Työttömien kokous Liverpoolissa

pros. ja Yhdysvallat lisännyt vientiä 250 pros. jälkeen 1913:n. Sodan puhjetessa kilpailivat nämä maat tasaväkisinä viennissä Japaniin, mutta nyt on Yhdysvaltain vienti kolme kertaa suurempi kuin Englannin. Ja Etelä-Amerikassa on tilanne vieläkin räikeämpi näissä suhteissa.

Työväenluokan Asema

Britanniassa ei näytä olevan mitään mahdollisuutta tuotannollisilla kyvyillään edes pysäyttää tämänlaista kehitystä, puhumattakaan takaisin siihen asemaan pää-

semisestä, jossa se oli ennen maailman sota. Viimeisten tilastojen mukaan on Englannissa työttömänä 1,500,000 työläistä, joille maksetaan n. k. työttömyysavustusta ja näiden lisäksi arvioidaan olevan vähintään 500,000, joille ei työttömyysapua anneta. Kun otetaan keskinkertaisen väestöasennuksen mukainen arvio, voidaan varmuudella sanoa, että Englannissa tällä kertaa on vähintään 5—6 miljoonaa ihmistä, joiden elämä riippuu armeliaisuudesta tai siitä surkeasta työttömyysavustusta, jota hallitus heille luovuttaa.

Työssä olevista tekee suuri osa vain osan ajasta työtä ja palkkataso Englannissa elinkustannuksiin verraten on paljon alhaisempi kuin esim. Yhdysvalloissa, eikä se täälläkään kehuttava ole. Toivoo parempaan päin menosta ei voi olla niinkauan kuin kapitalistinen riistojärjestelmä on vallalla. Ei ole odotettavissa, että kapitalistit Englannissa, vaikkakin heidän vuosivoittonsa ovat entistä suuremmat, tulisivat kohottamaan työläistensä palkkoja, lyhentämään työpäivää ja siten parantamaan tilannetta. Päinvastoin ulkomaiden kapitalistien kanssa toimeen tullaan vallitsevia voittoja nauttien, tekevät he kaikkensa työväen aseman entistäkin kurjemmaksi painamiseksi. Ja siinä he tulevat kohtaamaan rajan, jonka ylitse ei voida mennä.

Saksassa on tilanne kulkemassa samaan suuntaan, työttömiä Parker Gilbertin tiedon mukaan ollen yli 1,500,000. Ranskasta tuskin saataisi kummempia tilastoja. Kaikissa maissa on siis kapitalistien jatkettava entiseen malliin pysyäkseen kilpailukunnossa. Mutta varmaa on, että työväestön yhä suurempaan kurjuuteen painamisessa, johon vain he turvautuvat, tulevat he kohtaamaan rajan, jonka ylitse eivät enään voi mennä.

Mitä Sitten Tapahtuu?

Tämänlaisessa tilanteessa ollen ei meidän työläisten tarvitse lainkaan odottaa kapitalistiselta järjestelmältä mitään humanistista toimenpidettä. Yhteiseksi välttämättömyydeksi heille tulee järjestää markkinoita vailla olevan tavaran tuhoaminen ja työväenluokan asettaminen

rautaisen lain alaiseksi. Sodan tarkoitus muodostuu tällöin perusolemukseltaan kapitalistisen riistojärjestelmän elämän jatkamisyrikykseksi, suonen iskemiseksi, jolla äärimmäiseksi käyvä painostus aiotaan hetkeksi huojentaa. Ja kun tämä on perustekijä, ei työläiset voi muuta kuin surkeasti pettää itseään kuvittelemalla, että kapitalistinen tuotannollinen omistus voisi jonain kauniina kevät aamuna olla siksi pitkälle keskittynyt, että mitään kansainvälistä sotaa ei olisi peljättävissä; että sodasta ei olisi kapitalistien silmällä katsoen hyötyä; että taloudelliset seikat eivät enään heitä siihen pakottaisi oman valta-asemansa menettämisen uhallakin.

.....Tuhoa ja kuolemaa....

Niin kauhea on se väistämätön laki, joka vallitsee palkkaorjuudelle perustuvassa tuotantojärjestelmässä.

Maailmantalouden Kehityksen Merkitys

Maailmantalouden laajeneminen ja harvempiin käsiin keskittyminen ei lohduta luokkatietoista työväestöä siinä suhteessa vähääkään, että se jolloinkin tulisi asteelle, jossa se joutuisi asettamaan käytäntöön menetelmiä, joilla olisi riistettyihin nähden suojeleva, heitä säästävä merkitys. Ei. Mutta maailmantalouden laajeneminen ja kehittyminen kansainvälisesti kat-

soen luo taloudelliset suhteet niin kiinteiksi, että sitä tietä kasvaa perusta, jolla sen jälkeen, kun järjestynyt työväenluokka on poistanut palkkaorjuuden, ottanut haltuunsa maan ja tuotantokoneiston, voidaan kaikki välilliset ristiriidat poistaa kansojen väliltä, tehdä sotavarustelut tarpeettomaksi ja sodat mahdolltomaksi ja luoda maailmaan ikuinen rauha.

Tämä saattaa olla liian suuri ihanne nykyisen ihmiskunnan suurelle enemmistölle, mutta se kuitenkin on kumoamaton tulos, joka saavutetaan järkevällä yhteiskuntataloudellisen elämän ja siinä olevien tosiasioiden tutkimisella. Se on välttämä-

tön tulos siitä, että kehitys menee eteenpäin, että joudutaan keksimään uusia koneita, parantamaan tuotantotekniikkaa ja että työtätekevän luokan täytyy elää koska se kaikesta huolimatta sittenkin on ainoa luokka, jonka olemassaolo on yhteiskuntaelämälle välttämätön, jotavastoin kaikki toiset luokat tulevat tuhoutumaan olemattomiin. Tämän tilanteen ja tämänpäiväisten etujen valvomiseksi ja kapitalistien raivoisien hyökkäysten torjumiseksi olisi jokaisen työläisen liityttävä alansa teollisuusunioon, maailman työläisten luokkajärjestykseen, I. W. W:hen.

Talvelle

Kirj. —A.

*Silmät hyyssä,
kasvot jäässä
tuiskit lunta
luomakunta —
Ja viimoillasi
vihlovilla vinnaat
ihmislasten iekset.*

*Ärjyt vihoiin,
syöksyt raivoin,
tielle kiedot
luminiedot —
Ja voimillasi
tuhoisilla tuiki
köyhän lasta piekset.*

*Pakkassäällä
kaiken jäällä
peität hältä
kärsivältä —
Ja tuiskuinesi
säälitönnä liikut
orjan lasta lyöden.*

*Vanhoa vainot,
hentoa vihot,
leskeä syrjit,
orpoa yrmit —
Ja kylmälläsi
katkeralla täytät
sorron lapsen syömen.*

*Mutta murtuu
voimas, sortuu
kunhan saapuu
T O U K O K U U —
Ja päivänpaiste
konsanaan ei poistu
köyhän lapsen tieltä.*

*Silmät loistaa,
surun poistaa
kevään voitto,
riemunsoitto.
Ja lämpöisenä
veljestunne nostaa
ihmislapsen mieltä.*